

Edontzian ardoa dakuse zentzunak,
siñismenak, itz osten, Kristo'ren odola:
ogia egizko soin liparrez biurtu,
ardaoa berebat, odol. Itzen ala!

Sar, goizez, ene barrura, Jaun, ta laztan sutsuz
nire biotz-zirrara oro biur lili;
ludi-aize likitsak ezpei iñoiz ezain
lore onen aratza; bego garden beti.

Ementxe, Jauna, zeure baratz jator ontan,
arri zuloan egin dot neure abia;
urretxindorrarena gau-aldera beste
atsegari bekizu nire oiu mia.

Zuri, untza iduri, gogor itsatsia,
maite elez jarduka, eztizko euritan;
alkarregan biotzok dagien pilpira
errez adi daigun, ots oro at, utikan.

Ezpei gure maite ixil barri iñok bere jzan:
Zeugaz bat, Maite, aldi oro bizi nadin
ikatzta ta sua baizen alkar, estu;
enaite atetiko ezertxren jakin min.

Zutzat, Josu on, nire biozkada oro,
eresi oro itzuli beite ene barnean;
su kiskalgarri bego bion maitasuna,
be-lokiak ausirik, gorantz jo artean.

BIURPEN

Billa nagizu, Jauna,
ez kanpo, Zeugan baiño;
Zu ezik, gaur ezkeru,
asun-poillu yat oro.

Sar eistazu gezia
bigun biotz erdian,
nik neureak josi
ditut zure bizian.

Zelatan nago geroz
zure besoen artean,
geldi ta kukurtua
kulunka bigunean.

Soil, lantzar egoan len
nire gogoa, ai!, iltzer;
gaur, lera neurri gabez
erantzia, txit eder.

Begitu gozoz nozu
bitxikoi apaindua;
zure eskuen ikutuz
txingartu yat mosua.

Billa nagizu gaurtik
Zeugan, Jainko laztantsu;
bekoki ausart au, or,
apal lurtean kuku.

Zure biotz taupadaz
ur-dagit kresal zear:
ez uin, ez bidutzirik,
ez nau ezertxok dardar.

Ixillaren ertz barna
dagiket urrats betez.
Zentzunak guztizkoan
dodazala atsedenez.

Zuk ditokezu miña
ezpan-saka gartsuan.
Ez, iñoiz bez ni larri
ezpai-ari galduan.

Billa naizu, bai!, gaurtik
Zeugan, Jainko. Or nozu!
Zure da nire jzana,
egiz maitezko kimu.

ESKEA

Arrotzak dozuz, eta askotxo,
ez dakit nitzat lekurik dan;
baiña ateetan negoalarik,
bego barruan gaixo au be,
ur ainbat min dagon tokitik.

Legea beteaz gogoa
zintzoro bizi da, belaxka,
ta Zugan ditxaro soil-soillik.
bere oiñazeen osakaia
Jainko-Bildots ori, Zu, izanik.

Ar nagizu, otoi, Zeuretzat,
ez begira nire ezeukia;
esaidazu eskier noan.
Baiña, ez, Zuk, buru makurka,
«bai» ez ete daustazu esan?

Maitasun garaian ba'goaz,
su-txingar bi egiñik alkar;
egiaz ba'gabiltz batera,
zugatz onen adar ostean
noakizu kuku jartera.

Olan dala, Senar maitea,
leia zaitez bizi naiteño
lagun naila zure arretak;
kisket oni oratzen dautsat
jagon naian zure gerizak.

Itxaro onen babes gozoan
ez naz bildur samiñarena;
Zuri, ene Kristo, oratua
eriotzako une larrian
biziak daukat eskua.

Ta Zu eskuan ba'zaukadaz
adiguri ta bezuza aundiz,
biok gagokez alkaturik,
atsegiña ta oiñazea
mimen-suatsuz eratsirik.

ARRENA

**(Jeremi igarleak, bere aberria erbes-
tetarren menpean ikusirik, biotz jota,
egiñiko illeta eresia)**

Oroi, arren, Jaun altsu, gugaz jazo dana;
begira, otoi, ikus gure irain-gerena.

Iñoren eskumende gure onibarrak,
gure etxe-ondoan jaun be atzeritarrak.